

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 2.3.2012
COM(2012) 65 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

**enligt artikel 18 i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från
sparande i form av räntebetalningar**

{SWD(2012) 16 final}

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

enligt artikel 18 i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

1. INLEDNING

I artikel 18 i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (nedan kallat *direktivet*)¹ sägs följande: ”Kommissionen skall vart tredje år till rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv. På grundval av dessa rapporter skall kommissionen vid behov föreslå rådet de ändringar av detta direktiv som behövs för att bättre sörja för en faktisk beskattning av inkomster från sparande och eliminera oönskade snedvridningar av konkurrensen.”

Den första rapporten² utarbetades 2008 (nedan kallad *2008 års rapport*)³ och behandlade införlivandet och genomförandet av direktivet. Den innehöll också en sammanfattning av den ekonomiska utvärderingen⁴ och kommissionens åsikter om behovet av ändringar. De nödvändiga förändringar som togs upp i 2008 års rapport syftade främst till att förtydliga vissa tolkningsfrågor och att täppa till vissa luckor. Därför antog kommissionen ett ändringsförslag⁵ den 13 november 2008 (nedan kallat *förslaget*) till direktivet i syfte att täppa till de befintliga luckorna och förhindra skatteundandragande.

I denna andra rapport behandlas främst direktivets funktion och det görs en ekonomisk utvärdering. De viktigaste slutsatserna i rapporten om till exempel den utbredda användningen av offshore-jurisdiktioner för mellanhänder och tillväxten på nyckelmarknader som erbjuder produkter som är jämförbara med fordringar förstärker argumenten för att utvidga räckvidden för direktivet och de gällande avtal som har ingåtts i enlighet med artikel 17 i direktivet. Slutsatserna stämmer också överens med G20-gruppens politiska åtagande om att främja efterlevnaden av internationella standarder för utbyte av information på skatteområdet och finansiell information och om att använda alla tillgängliga motåtgärder för att bekämpa skatteparadis och icke samarbetsvilliga länder och territorier som inte uppfyller dessa standarder.

---

¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2003:157:0038:0048:sv:PDF>

² http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/personal_tax/savings_tax/savings_directive_review/index_en.htm.

³ Meddelande KOM(2008) 552.

⁴ Beskrivs närmare i arbetsdokument från kommissionens avdelningar med en ekonomisk utvärdering av verkningarna av rådets direktiv 2003/48/EC på grundval av de tillgängliga uppgifterna, Bryssel den 15 september 2008, SEK(2008) 2420 http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/personal_tax/savings_tax/savings_directive_review/sec%282008%292420.pdf

⁵ Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, Bryssel den 13 november 2008, KOM(2008) 727 slutlig, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0727:FIN:SV:PDF>

I det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer denna rapport lämnas närmare uppgifter om de ämnen som behandlas i det följande.

2. INFÖRLIVANDE OCH GENOMFÖRANDE AV DIREKTIVET

I sin första granskning konstaterade kommissionen att alla medlemsstater hade införlivat direktivet⁶ och hade börjat tillämpa tillämpningsföreskrifterna från och med de planerade datumen (det vill säga den 1 juli 2005 och, för Bulgarien och Rumänien, den 1 januari 2007). Kommissionen har inlett överträdelseförfaranden mot enskilda medlemsstater om särskilda aspekter på tillämpningsföreskrifter. Dessa förfaranden avslutades först när medlemsstaterna hade bekräftat att bestämmelserna skulle anpassas efter direktivet. Det finns inga pågående överträdelseförfaranden.

Vid mötet i rådet (ekonomiska och finansiella frågor) den 7 december 2010 åtog sig kommissionen att lägga fram en ad hoc-rapport i mitten av 2011 om huruvida medlemsstaterna tillämpade direktivet korrekt och effektivt. Kommissionens avdelningar sammanställde den rapporten (SEK 2011(775) slutlig⁷) på grundval av en enkät som skickades till samtliga medlemsstater och rapporten översändes till rådet den 14 juni 2011.

En bedömning av medlemsstaternas svar tyder på att medlemsstaterna har tolkat vissa bestämmelser i direktivet olika. Några av de risker för skiljaktiga tolkningar som kom fram hade redan behandlats i 2008 års rapport. De viktigaste problemen kan lösas genom motsvarande nya regler i förslaget.

3. DIREKTIVETS FUNKTION

Direktivets funktion har bedömts med hjälp av en enkät som har skickats till medlemsstaternas skattemyndigheter med frågor om hur de använder de uppgifter som har utbyttts enligt direktivet. Dessutom har kommissionen granskat den statistik som har samlats in enligt direktivet och har också beställt en undersökning för att bedöma vilken ekonomisk börda det nuvarande direktivet innebär för de ekonomiska aktörerna. De viktigaste slutsatserna från analysen sammanfattas nedan.

3.1. Enkät om användningen av uppgifter

En enkät skickades ut till experterna i ACDT-gruppen⁸ om användningen av de uppgifter som deras skattemyndigheter har tagit emot från andra medlemsstater. I enkäten ställdes bland annat frågor om hur uppgifterna hade använts för taxeringsrevisioner, kvaliteten på uppgifterna från andra medlemsstater, och huruvida införandet av direktivet hade lett till att skattebetalarna följde bestämmelserna bättre.

---

⁶ http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:72003L0048;SV:NOT#FIELD_BE
⁷ [http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/personal_tax/savings_tax/implementation/sec\(2011\)775_en.pdf](http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/personal_tax/savings_tax/implementation/sec(2011)775_en.pdf)

⁸ Kommissionens expertgrupp av nationella experter: administrativt samarbete inom direktbeskattning.

Bästa metoder

De medlemsstater som har gjort en bedömning har rapporterat positiva resultat i fråga om efterlevnaden. I denna granskning lyfter vi fram vissa områden där medlemsstaterna kan göra förbättringar för att använda den utväxlade informationen bättre:

- Integrera en databas enligt direktivet i den nationella skattedatabasen.
- Utveckla riskhanteringen och skapa en mer automatiserad process för att dubbelkontrollera uppgifterna.
- Effektivisera spridningen av uppgifter mellan den centrala skatteförvaltningen och de lokala skattekontoren.

Uppgifternas kvalitet

Medlemsstaterna anser att kvaliteten i de mottagna uppgifterna har förbättrats betydligt, tack vare det strukturerade formatet och den gemensamma arbetsordningen för att rapportera uppgifter. Kvaliteten i de uppgifter som tas emot i enlighet med direktivet är avsevärt högre än i informationsutbytet inom ramen för bilaterala avtal.

Men många medlemsstater tycker fortfarande att det finns problem med kvaliteten i de uppgifter som tas emot. I dag bekräftar ungefär hälften av medlemsstaterna att de kontrollerar innehållet i de uppgifter de tar emot från betalningsombud innan de skickar dem vidare till de mottagande medlemsstaterna.

Eftersom det är viktigt att förbättra kvaliteten bör alla medlemsstater överväga att göra systematiska kvalitetskontroller av den information som ska skickas. Dessutom uppmuntras medlemsstaterna att använda ett webbaserat kontrollsystem som kommissionen har utvecklat för skatteregistreringsnummer för att identifiera skattebetalaren korrekt.

3.2. Statistik enligt direktivet

Eftersom direktivet bara hade varit i kraft sedan den 1 juli 2005 begränsades den första granskningen av bristen på uppgifter. Det var först vid ett möte i rådet den 12 maj 2008 som medlemsstaterna kom överens om vilken statistik⁹ som skulle lämnas till kommissionen för att bedöma direktivets effektivitet och ändamålsenlighet.

Sedan den första granskningen har man definierat vilka uppgifter som ska tas fram och i vilket format. Detta har skapat ett bättre och snabbare informationsutbyte mellan medlemsstaterna. När det gäller mängden utbytta uppgifter har de medlemsstater som är stora eller som har viktiga finanscentrum utbytt mest information. Toppen för informationsutbytet nåddes 2007 då transaktioner värderade till 38,9 miljarder euro rapporterades (9,9 miljarder euro 2009¹⁰). Om bruttointäkterna tas med i siffrorna kan det leda till skillnader i jämförelseunderlag och om denna del utesluts blir de rapporterade beloppen mer stabila (ränteinkomsterna 2009 var 2,23 miljarder euro (3,6 miljarder euro 2007)). Källskatten för alla länder enligt direktivet och

⁹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/sv/08/st09/st09467.sv08.pdf>

¹⁰ Sverige har inte lämnat uppgifter till kommissionen om informationsutbytet med andra medlemsstater för samtliga beskattningsår. Irland hade tekniska problem med inlämningen av uppgifter för 2009.

tillhörande avtal om beskattning av sparande har minskat från 700,9 miljoner euro 2008 till 495,9 miljoner 2009. Såväl det minskade informationsutbytet som den minskade källskatten kan delvis förklaras av den finansiella krisen under sista kvartalet 2008 som ledde till kraftiga räntesänkningar för hushållens sparande 2009.

Utmärkande för uppgifterna är den stora variationen i informationsutbytet mellan medlemsstaterna under den period som granskades. En simulering av gränsöverskridande ECB-insättningar (se avsnitt 4) bekräftade att för vissa medlemsstater låg de rapporterade räntebeloppen för den klassiska typen av ränteintäkter under det beräknade riktmärket för gränsöverskridande insättningar och räntor. Av medlemsstaternas svar på ad hoc-rapporten (se avsnitt 2) framgick också att de flesta medlemsstater framför allt förlitar sig på att betalningsombuden tillämpar deras riktlinjer korrekt vid identifieringen av relevanta inkomster som ska rapporteras, trots att medlemsstaterna har bestämmelser om att göra revisioner och tillämpa sanktioner om direktivet inte följs.

För att lösa problemet med variationer i de uppgifter som utbyts under beskattningsåren bör medlemsstaterna överväga att kontrollera att de uppgifter som betalningsombuden lämnar är fullständiga och bland annat i) upprätta ett centralt register i varje medlemsstat med en förteckning över de betalningsombud som är etablerade inom deras territorium för att kontrollera om uppgifter har lämnats som de ska, ii) göra fluktuationsanalyser av uppgifter som lämnats in av betalningsombud, särskilt av rapporterade belopp och antal verkliga ägare, iii) samarbeta mellan medlemsstaterna för att stärka revisionsförfarandena i fråga om betalningsombud, däribland betalningsombudens system och interna riktlinjer för kontroll, och iv) utveckla riktmärken och jämförelser med andra uppgiftskällor, till exempel nationell statistik om rapporteringen av gränsöverskridande insättningar.

3.3. Utvärdering av igångsättningskostnader och återkommande kostnader för att genomföra direktivet

I en undersökning för att bedöma den administrativa börda som det befintliga direktivet innebär för de ekonomiska aktörerna konstaterade man att aktörerna redan har tillgång till information för de flesta rapporteringsskyldigheterna i det befintliga direktivet till följd av lagstiftning om kampen mot penningtvätt¹¹, nationell lagstiftning eller interna affärsmetoder. Ingen av respondenterna angav dock att de skulle samla in information enligt artikel 4.2 (bestämmelser om betalningsombud vid mottagande) om de inte var skyldiga att göra detta enligt direktivet.

Betalningsombuden betraktar de flesta åtgärder som föreskrivs i direktivet som normala driftskostnader, varför den administrativa bördan för direktivet inte verkar vara alltför stor.

---

¹¹ Europaparlamentets och rådets **direktiv 2005/60/EG** av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism.

4. EKONOMISK UTVÄRDERING

Denna granskning omfattade även en ekonomisk utvärdering för att analysera utvecklingen av de viktigaste marknaderna för sparprodukter inom och utanför EU i fråga om deras betydelse och den geografiska strukturen på deras kundbas. Uppgifter från Banken för internationell betalningsutjämnning (BIS), Europeiska centralbanken (ECB) och den schweiziska centralbanken användes. Uppgifterna från ECB användes också för att simulera täckningen av den potentiella basen för informationsutbyte eller källskatt.

Dessutom användes uppgifter om relevanta särskilda marknader – 1) obligationer och aktier (från IMF CPIS), 2) ränte- och aktieinstrument och derivat i allmänhet (från Eurostat), 3) strukturerade produkter för privatpersoner (från Avery), 4) fondföretag (främst från EFAMA) och 5) försäkringsprodukter (främst från en undersökning från Europe Economics) för att analysera utvecklingen på dessa marknader under de senaste åren.

I den här rapporten avses med *fondföretag* företag eller enheter som har auktoriserats enligt direktiv 2009/65/EG¹² (f.d. direktiv 85/611/EEG¹³). Med *icke-fondföretag* och *icke-fondföretagsfonder* avses alla andra kollektiva investeringsfonder eller kollektiva investeringssystem.

De viktigaste slutsatserna från utvärderingen anges nedan.

BIS-UPPGIFTER

International Locational Banking Statistics (internationell lokaliseringsstatistik för banktjänster) från Banken för internationell betalningsutjämnning (BIS) omfattar kvartalsuppgifter om tillgångar och skulder hos inhemska banker och filialer till utländska banker som är etablerade i de 43 rapporterande länderna, fördelade bilateralt efter vilket land deras utländska motparter är etablerade i. Positionerna rapporteras okonsoliderade på bruttobasis i miljoner US-dollar.

De flesta större finanscentrum offshore har inte gått med på att offentliggöra sina bilaterala positioner via BIS. Det har dock gått att använda offentliga BIS-uppgifter, inklusive uppgifterna om positioner gentemot länder¹⁴, för att göra en detaljerad analys av offshoreinnehav både inom och utanför det nätverk som omfattas av direktivet.

De offentliga BIS-uppgifterna visade att beloppet för inlåningen utanför banksektorn för Caymanöarna 2011 var näst störst bland de länder som rapporterade till BIS och gick att jämföra med beloppet för USA. Resultaten visade att en betydande andel av inlåningen utanför banksektorn i medlemsstater och i jurisdiktioner inom nätverket för direktivet, innehas

---

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

¹³ Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

¹⁴ Alla medlemsstater, Schweiz och Guernsey har gått med på att offentliggöra sina bilaterala positioner gentemot alla länder som deras insättare är etablerade i.

av kunder som är lokaliserade i offshore-jurisdiktioner (i genomsnitt 35 % för medlemsstater och jurisdiktioner inom nätverket för direktivet sammantaget för 2000–2010; för jurisdiktioner inom nätverket för direktivet nådde denna andel en topp på 65 % 2007)¹⁵.

Offshore-centrumens betydelse som placeringsort för insättningar och för etablering eller förvaltning av strukturer för innehav utanför banksektorn visar att det är motiverat och nödvändigt för såväl direktivet som för avtalen om beskattning av sparande att införa bestämmelser om genomlysning och betalningsombud vid mottagande för vissa rättsliga strukturer i offshore-jurisdiktioner.

---

¹⁵ Det är rimligt att anta att icke-banksektorn inom dessa jurisdiktioner inte i första hand består av industriföretag eller enskilda personer, utan av mellanhänder.

ECB-UPPGIFTER

Täckningssimulering

Uppgifterna från ECB baseras på statistik över balansräkningar från monetära finansinstitut (MFI)¹⁶. Finansinstituten i medlemsstaterna rapporterar varje månad till ECB om utländska hushålls insättningar i euroområdet. Beloppen rapporterats för euroområdet i sin helhet, utan någon detaljerad uppdelning mellan de medlemsstater som deltar. Uppgifterna delas sedan upp efter insättningssektor (inbegripet en detaljerad uppdelning för hushåll) i sju olika räntelöptider. Dessa uppgifter ansågs vara de bästa som fanns tillgängliga för att göra en simulering för en begränsad bedömning av om de utbytta uppgifterna (eller källskatten) enligt direktivet avspeglar en tillfredsställande täckning av den berörda potentiella skattebasen.

Med ett riktmärke på 70 % täckning för de genomsnittliga uppgifterna för beskattningsåren 2006–2009, faller sju medlemsstater under gränsen på 70 %, medan ytterligare fyra ligger under 100 %. Sexton medlemsstater ligger över 100 %¹⁷.

Simuleringens resultat ger ytterligare belägg för att medlemsstaterna bör överväga att använda systematiska kontroller av att betalningsombuden lämnar in fullständiga uppgifter, precis som föreslås i avsnitt 3.2.

Utveckling av hushållens gränsöverskridande insättningar inom euroområdet

Uppgifterna från ECB analyserades också för att bedöma utvecklingen av gränsöverskridande insättningar. Insättningarna uppgick totalt till 164 miljarder euro 2003 för alla löptider, inbegripet endagsinsättningar som normalt ger låg ränta, och nådde en topp på över 247 miljarder euro i oktober 2008 (en ökning med 50 % under perioden).

Insättningar med fast löptid har minskat från 72 miljarder euro i januari 2003 till 60 miljarder euro i november 2005 – det vill säga med 15 % under perioden, eller en minskning på –0,52 % per månad. Detta gäller inte för insättningarna utan fast löptid (till exempel endagsinsättningar). Gör man en mer noggrann åtskillnad mellan trenderna för insättningar med fast löptid i euroområdet och i medlemsstaterna utanför euroområdet finner man att den nedåtgående trenden fram till november 2005 främst gällde medlemsstater i euroområdet (–38,84 % för perioden, eller en minskning på –1,51 % per månad). Under de följande tre åren från november 2005 till november 2008 visar de två kategorierna en nästan exakt likadan ökning i gränsöverskridande insättningar från 60 miljarder euro till 81 miljarder euro (en ökning på 25 % för euroområdet respektive 30 % för medlemsstaterna utanför euroområdet).

---

¹⁶ MFI: monetärt finansiellt institut

¹⁷ Resultat över 100 % är normala eftersom direktivets definition av ränteinkomster omfattar mer än de insättningar som täcks av uppgifterna från ECB.

Efter utgången av 2008 verkar insättningar med fast löptid i medlemsstaterna i euroområdet ha minskat mest (från 41 miljarder euro i november 2008 till 21 miljarder euro i mars 2010), främst på grund av den finansiella krisen.

Trenderna för gränsöverskridande insättningar i andra medlemsstater från hushållen i euroområdet är generellt uppåtgående fram till den finansiella krisen. Ökningen skedde främst i insättningar med rörlig löptid (till exempel endagsinsättningar med mycket låg ränta) medan insättningar med fast löptid (till exempel långsiktigt banksparande med högre ränta) i medlemsstater i euroområdet minskade fram till november 2005 för att sedan återhämta sig i linje med insättningarna utanför euroområdet.

UPPGIFTER FRÅN SNB

Den schweiziska centralbanken ger årligen ut publikationen *Banks in Switzerland* med detaljerad statistik som bygger på de schweiziska bankernas årsrapporter. Framför allt innehåller publikationen vissa detaljerade uppgifter om geografisk fördelning och/eller kunder: i) "Geografisk fördelning av tillgångar och skulder i balansräkningen", ii) "Förvaltningsverksamhet, per land", och iii) "Innehav av värdepapper i bankdepåkonton, per kontoinnehavares hemort, värdepapperskategori och affärssektor".

Resultaten från SNB:s uppgifter visar att det finns en stor klientbas som är lokaliserad i offshore-jurisdiktioner, både inom och utanför nätverket av avtal om beskattning av sparande¹⁸. Detta bekräftar hur viktigt det är (se även avsnittet ovan om BIS-uppgifter) att skyndsamt ta itu med de fall där mellanhander i offshore-jurisdiktioner är involverade i betalning av ränteintäkter från jurisdiktioner som omfattas av nätverket av avtalet om beskattning av sparande och framför allt EU:s avtal med Schweiz om beskattning av sparande.

UPPGIFTER FRÅN IMF CPIS

I sin undersökning av samordnade portföljinvesteringar (*Coordinated Portfolio Investment survey*, CPIS) rapporterar IMF om gränsöverskridande investeringspositioner (investeringsinnehav till marknadspriser vid årets utgång) hos investerare med hemvist i 74 deltagande länder (investerarens land), med en fördelning per motsvarande investeringsland (emittentens land). Uppgifterna sammanställs i princip efter var gäldenären (emittenten) och långivaren (investeraren) är lokaliserad, vilket inte måste motsvara den verkliga ägarens status, något som är centralt för direktivets funktion.

¹⁸ Förvaltningsskulder till enheter (främst andra enheter än banker) i Västindien (för SNB och BIS omfattar detta Anguilla, Antigua och Barbuda, Brittiska Jungfruöarna, Montserrat St. Christopher/St. Kitts – Nevis) och Panama (med andelar på 16 % respektive 9 %) kommer till exempel på första och andra plats i fråga om andelar av alla förvaltningsskulder.

Två viktiga slutsatser går att dra från CPIS uppgifter om de medlemsstater som lämnat en detaljerad sektorsfördelning:

Införandet av direktivet har inte avskräckt enskilda investerare från att investera i värdepapper som emitterats i medlemsstaterna, särskilt inte i de medlemsstater som utbyter information. Tvärtom har enskilda personer i de flesta av medlemsstaterna i undersökningen ökat sina investeringar i värdepapper i medlemsstaterna, särskilt i dem som utbyter information.

Luxemburgs investeringsfondsindustri har upplevt en betydande ökning av sin andel av hushållens gränsöverskridande investeringar i aktier i EU.

UPPGIFTER FRÅN EUROSTAT

Inkomst

Hushållens inkomster jämfördes med alla ekonomiska sektorer i fråga om inkomster inom och utanför direktivets tillämpningsområde för att kontrollera om vissa produkter har ersatts av andra. Uppgifterna visade att EU-hushållens ränteinkomster 2000–2009 som andel av kapitalinkomsten¹⁹ var förhållandevis stabila fram till 2008 innan de sjönk kraftigt 2009 på grund av lägre räntor på fordringar till följd av den finansiella krisen, en trend som även gäller för ekonomin som helhet.

Det gick inte att konstatera någon uppenbar förskjutning av källan till inkomster från sparande mot produkter utanför direktivets tillämpningsområde på grundval av Eurostats uppgifter om inkomsterna²⁰.

Tillgångar

En analys av hushållens fordringar visade att dessa tillgångar har varit förhållandevis stabila 2000–2009 jämfört med hushållens aktieinnehav, som nästan halverats under samma period. Detta kan vara en återspeglning av att investerarna har blivit allmänt mer ovilliga att ta risker och/eller en allmän minskning av aktiernas värde. En viktig förändring är den stora ökningen av finansiella derivat som innehas av hushåll (1,05 % av hushållens samlade tillgångar 1999 och 18,03 % 2009).

Den ökade användningen av finansiella derivat talar för en utvidgning av direktivets tillämpningsområde så att det även omfattar strukturerade finansiella produkter där tillgångsbasen motsvarar fordringar.

STRUKTURERADE PRODUKTER FÖR PRIVATPERSONER

Kommissionen använde sig av Averbys databas över strukturerade produkter för privatpersoner som innehåller detaljerade uppgifter om 34 marknader och omfattar mer än 2 miljoner strukturerade produkter i hela världen. Från och med januari 2005 bedöms databasen

¹⁹ Kapitalinkomst: inkomster från tillgångar.

²⁰ Det bör påpekas att en stor begränsning i Eurostats uppgifter är att de inte gör åtskillnad mellan inhemska och gränsöverskridande inkomster, varför det endast går att dra övergripande slutsatser.

innehålla ungefär 90 % av de strukturerade produkter för privatpersoner som har emitterats i Europa. Den största begränsningen är att databasen är utformad för sina klients marknadsföringsbehov och inte gör åtskillnad mellan inhemska och gränsöverskridande investeringar, vilket behövs för tillämpningen av direktivet. Trots bristen på specifika uppgifter om den gränsöverskridande delen framgår denna produktmarknads betydelse av marknads storlek: det nuvarande utestående beloppet för försäljningen i de EU-marknader som omfattas uppgår till 767,3 miljarder euro. Denna produktmarknad har generellt utvecklats snabbt (den har i genomsnitt vuxit med mer än 30 % per år) med en hög andel produkter som omfattar kapitalskydd (dominerar lanseringarna i fråga om volym, med en andel på 60–70 %) och räntebaserade underliggande funktioner (den räntebärande tillgångsklassens andel ökade från 3,2 % 2001 till nästan 30 % 2007).

Vikten av marknaden för strukturerade produkter och särskilt för produkter som liknar fordringar samt utvecklingen av särskilda europeiska marknader som främst betjänar utländska investerare för privatpersoners räkning motiverar och stöder en utvidgning av direktivet och avtalen om beskattning av sparande, så att dessa typer av strukturerade produkter också omfattas.

Uppgifter om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)²¹

När det gäller möjligheten att övergå till andra fonder visar uppgifter från Efama²² att andelen obligationsfonder minskade för fondföretagen som helhet (31 % 2002–23 % 2010) medan investeringarna ökade i fondföretag i andra fondkategorier som mer sannolikt skulle ligga utanför tillämpningsområdet för direktiv 2003/48/EG på grund av sin sammansättning av tillgångar. På liknande sätt har det skett en övergång till icke-fondföretag under samma period (22 % 2002 till 25 % 2010).

Ökningen av icke-fondföretag, som visserligen inte måste bero på strategier för skatteflykt, motiverar de delar i förslaget som syftar till att skapa likvärdig behandling mellan fondföretaget och icke-fondföretag som har en jämförbar sammansättning av tillgångar.

FÖRSÄKRINGSPRODUKTER

Såväl uppgiftskällor som anekdotiska belägg pekar på att det vore lämpligt att införliva livförsäkringsprodukter som omfattar en investeringsdel i förslagets räckvidd. I Prips-rapporten²³ från Europe Economics framhölls den stora andelen livförsäkringar av "unit linked"-typ på EU:s livförsäkringsmarknad, även i medlemsstater där det finns en stor gränsöverskridande livförsäkringsverksamhet med privata enskilda investerare inom EU.

Utvecklingen av en stor gränsöverskridande marknad för livförsäkringsprodukter av "unit linked"-typ (som anses vara en distributionskanal för fondföretag) motiverar den del i

²¹ Se s. 6 i fråga om tillämplig definition.

²² Efama: European Fund and Asset Management Association

²³ Study on the Costs and Benefits of potential changes to distribution changes for Insurance Investment Products and other Non-MIFID packaged retail investment products.
http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/prips/costs_benefits_study_en.pdf

förslaget som går ut på att direktivet skulle utvidgas till att omfatta förmåner från försäkringsprodukter som är jämförbara med fordringar.

5. SLUTSATSER

Medlemsstaterna har i stort sett varit nöjda med de uppgifter som de har tagit emot enligt direktivet för att se till att deras skattebetalare har följt bestämmelserna i sina deklarationer av ränteinkomster. När det gäller granskningsperioden anser medlemsstaterna att det har skett en klar kvalitetsförbättring av de mottagna uppgifterna, vilket de menar beror på det strukturerade formatet och den gemensamma arbetsordningen för att rapportera uppgifter. Granskningen har också visat hur medlemsstaterna kan använda uppgifterna bättre och påvisat behovet av att se till att de utbytta uppgifterna blir mer korrekta och fullständiga.

Den ekonomiska analysen har visat att det är viktigt att göra en skyndsam uppdatering av direktivet och de berörda avtalen om beskattning av sparande i fråga om vilka produkter, transaktioner och ekonomiska aktörer som omfattas för att undanröja de nuvarande möjligheterna att kringgå bestämmelserna, bland annat till följd av triangelsituationer som omfattar jurisdiktioner både inom och utanför tillämpningsområdet för avtalen om beskattning av sparande. Det krävs ett samförstånd om förslaget och ett förhandlingsmandat i syfte att göra likvärdiga förbättringar i dessa avtal för att främja öppenhet och god förvaltning i skattefrågor både inom och utanför EU.